

SLOVO STARŠEV OD UMRLEGA NOVOROJENČKA

Mnogim zdravnikom in medicinskim sestram se zdi kruto in se uprejo temu, da bi staršem pokazali mrtvega otroka. A trenutki z mrtvim otrokom so zelo pomembni, ker so spomini na te trenutke vse, kar ostane staršem od njihovih otrok.

Z dovoljenjem staršev se od umrlega novorojenčka lahko poslovijo tudi ostali otroci in stari starši. Spoznanje enih in drugih, da imajo enake občutke, jih lahko še bolj zbliža.

Društvo Solzice se vključuje v slovo od otroka aktivno in s spodbudami staršem in zdravstvenim osebjem, da pripravijo otroka, ga fotografirajo, popestujejo, oblečejo ipd. Do sedaj še nismo naleteli na neodobranje oz. obžalovanje staršev, da so se od otroka poslovili.

Spodbujamo, da se starši od otroka poslovijo, ga pogledajo, saj so izkušnje pokazale kako zelo oteženo je žalovanje za otrokom, ki ga niso želeli videti, fotografirati in si narediti spomine. Spominov je malo vendar so zelo potrebni.

POIMENOVANJE OTROKA

Starši otroka lahko poimenujejo tudi po smrti in dajo ime vpisati na ploščico v park. Ravno tako imajo časa še 14 dni, da ga na upravni enoti poimenujejo. Poimenovanje je pomembno saj tako opravičuje obstoj otroka. Otroci so lahko krščeni oz. jih lahko krsti tudi oče že po smrti. Pri slovesu je lahko prisoten tudi duhovnik . Pri individualnih pokopih gre lahko za pravo slovo kot pri drugih pokojnikih (odvisno od želja staršev). Vendar izkušnje so pokazale, da si starši želijo pokopa v ožjem družinskem krogu. Vse je stvar dogovora.

POKOP OTROKA

V Sloveniji lahko starši izbirajo med dvema možnostma pokopa otroka: **individualni ali skupni grob**. Izkušnje so pokazale, da pokop pomeni mejnik na poti žalovanja. Staršem je omogočeno, da se dostojno poslovijo od otroka in prihajajo v park kadarkoli. Pred tem veliko otrok ni bilo pokopanih nikjer in vprašanja kot so: "Kje je moj otrok ?", starše zelo zaboli in otežuje že tako težko žalovanje. Za starše in ostale žalujoče je tolažilno, če vedo, kje je otrok pokopan in da imajo prostor, kamor lahko odnesejo svojo žalost. Izkušnje kažejo, da pokop sicer prinaša težke občutke, vendar žalujočim lahko pomaga pri predelovanju žalosti. Da bo teh vprašanj vse manj se v društvu zavzemamo za čim več takšnih spominskih parkov in jih v sodelovanju z občinami odpiramo v večjih mestih oz. v mestih, kje rso porodnišnice.

Individualni grob se razlikuje toliko, da je to družinski grob oz. so ti otroci pokopani v krajih, kjer živijo starši. Te grobove starši sami urejemo in so nekako bolj družinski. Se pa veliko staršev odloča za skupni grob z mišljenjem: »Naj bo med svojimi« Za ta način se odločajo starši, katerih otroci so umrli med nosečnostjo ali ob porodu. Otroci starejši (od 1 tedna naprej) pa imajo največkrat svoj oz. družinski pokop. Skupni grob pomeni staršem mesto, kamor lahko »nesejo« svojo žalost, kjer se počutijo varne, kjer lahko jokajo,

kjer so lahko žalostni. Takšni parki jim pomenijo prostor kamor lahko nosijo igračke, svečke. To je prostor, kjer je dokaz, da so njihovi otroci bili. Starši smo na parke in grobove svojih otrok ponosni. Ker so dokaz, da smo tudi mi starši pa čeprav malce drugačni. Lepo nam je v parkih oz. na grobovih in vedno smo veseli vsake pozornosti, ki nam jo izkažejo naši prijatelji, sorodniki ipd. (svečka na grobu, igračka ..).

